

[Bollmann]

prioritere og også prioritere ret højt. Ud over de direkte muligheder, der ligger i forslaget for de virksomheder, der bygger og udvider, ser vi det også som et led, om end et lille, i de bestræbelser, der mellem forligspartierne har været gjort for at styrke byggeriet. Jeg kan derfor på CDs vegne give tilslutning til forslaget.

Wilhelm (VS):

Forslaget er jo et led i de erhvervstilskud, der er aftalt, og som sådan er VS imod det.

Flygaard (DR):

Retsforbundet kan støtte det foreliggende forslag og har mærket sig, at der for så vidt ikke er tale om en skattelettelse, men om en likviditetsforbedring, idet man foretager en fremrykning af afskrivningerne.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Hr. Jes Lunde gjorde nogle betragtninger omkring dette forslag og sagde, at SF ikke kunne medvirke. Jeg vil gerne sige, at jeg tror i og for sig – det er vel nok det, der ligger i hr. Jes Lundes betragtninger – at de almindelige bygningsafskrivninger er tilstrækkelige til at dække behovet på det område for afskrivningsregler. Alligevel vil jeg ikke finde det hensigtsmæssigt, hvis vi ophører med denne ekstraordinære forhøjelse af bygningsafskrivningerne på et tidspunkt, hvor der er en meget kraftig opbremsning i byggeriet, herunder i erhvervsbyggeriet.

Det, der er baggrunden for dette forslag, er, at man håber på, at vi herigennem kan inspirere til initiativer på erhvervsbyggeriets område i 1981. Netop ved at tidsbegrænse det håber vi på, at vi kan sætte noget i gang, indtil de initiativer, som boligministeren nu har præsenteret for folketingset, og som formentlig gennemføres meget hurtigt, kan begynde at virke effektivt. Dermed har jeg faktisk også kommenteret nogle af de bemærkninger, som hr. Anders Poulsen og hr. Hagen Hagensen var inde på. Jeg må afvise hr. Anders Poulsens forslag om at gøre den ekstraordinære forhøjelse permanent.

Så skal jeg i øvrigt kun sige til hr. Hagen Hagensens bemærkninger om det med rønnebærrene, som af og til ikke skulle være spiselige, at det, som i hvert fald rinder mig i hu, er Roosevelts ord om, at de eneste, som

aldrig begår fejl, er dem, som aldrig gør noget. Det er vel det, hr. Hagen Hagensen for øjeblikket støtter sig til. I hvert fald mener jeg ikke, at det argument, som hr. Hagen Hagensen kører på, at dette ikke duer, holder. Det fremføres i øvrigt heller ikke af erhvervslivets organisationer, hvad jeg ved at hr. Hagen Hagensen også er opmærksom på.

Hr. Anders Poulsen var så venlig på ny at fremdrage venstres plan. Den kommer vi jo tilbage til på et senere tidspunkt, men jeg vil da godt sige til hr. Anders Poulsen allerede nu – jeg går ud fra, at hr. Hagen Hagensen vil støtte hr. Anders Poulsens forslag, det er vel næsten at forvente med den forbrødring, der er mellem de to partier, jeg ved ikke, hvem der er underlagt hvem, men det får vi måske også klaret af – at disse forslag er nogle gamle krikker, man har trukket af stalden, der er ikke ét eneste forslag, jeg ikke har set før. Der er heller ikke ét eneste forslag, der ikke er blevet afvist indtil flere gange her i folketingset, ikke så meget af fordelingspolitiske grunde – vel også det – men af tekniske, administrative og juridiske grunde, de er simpelt hen håbløse. Det kan hr. Anders Poulsen forvise sig om ved at gennemlæse nogle af de taler, som hr. Anders Andersen som minister har holdt imod de samme forslag, da der var andre partier her i salen, som drillede venstre med at fremsætte dem. Da var hr. Anders Andersen netop i en position, hvor han var i stand til at finde de rigtige argumenter af teknisk, juridisk og administrativ karakter frem.

Jeg tror godt, jeg tør sige og love hr. Anders Poulsen, at der er intet håb i de forslag, hr. Anders Poulsen vil fremsætte, og det er heller ikke forslag af den karakter, erhvervslivets organisationer har prioriteret særlig højt.

Hagen Hagensen (KF):

Ministeren kom med et citat, der skulle være af Roosevelt, om, at den, der aldrig gør fejl, er den, der ikke gør noget overhovedet, og så tilføjede ministeren noget, som jeg synes der skal lægges mærke til, idet han henvendte sig til mig og sagde, at sådan var jeg altså »for øjeblikket«.

Ja, jeg indrømmer, at det kan blive så ringe, at man ikke ønsker at være med, og det synes jeg faktisk vi oplever her nu. Vi vil